

Dosarul nr. 2ra-1438/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: R. Pulbere)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Țurcan, L.Pruteanu)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pescari Ludmila împotriva SA „Consam”, intervenienți accesorii Pescari Victor și Agenția pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței cu privire la apărarea drepturilor consumatorului și încasarea penalității, a prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 22 februarie 2018, Pescari Ludmila s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva SA „Consam”, intervenienți accesorii Pescari Victor și Agenția pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței cu privire la apărarea drepturilor consumatorului și încasarea penalității în mărime de 335 268 de euro, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 50 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, de fapt fiul său Pescari Vlad, a investit în construcția ”Consam” S.A. a unui apartament și, dorind să fie mai aproape de acesta, în luna mai 2016, împreună cu sotul Pescari Victor au negociat și ei cu pârâtul posibilitatea procurării unui apartament, în special, fiind interesați de momentul dării în exploatare a acestuia, deoarece urmau să vândă apartamentul lor.

Astfel, fiind informați că imobilul va fi dat în exploatare în luna noiembrie 2016, cel târziu decembrie 2016, în prealabil au stabilit că jumătate din suma de bani pentru bunul imobil va fi achitată la semnarea contractului iar cealaltă parte – la darea în exploatare a acestuia. Ulterior, comunicând ”Consam” S.A. dorința de a cumpăra apartamentul, precum și faptul că în vederea procurării acestuia au vândut apartamentul în care locuiau, pârîta a schimbat condițiile contractuale, indicând că suma pentru bunul imobil urmează a fi achitată integral.

La 26 septembrie 2016 a încheiat cu "Consam" S.A. contractul cu privire la investirea în construcția imobilului, care a fost autentificat notarial de către notarul public Ungureanu Tatiana, cu notarea acestuia în Registrul bunurilor imobile la data de 28 septembrie 2016. Potrivit contractului menționat pârâta și-a asumat obligația de a construi din contul investițiilor acesteia, cu predare în proprietate a bunului imobil viitor cu suprafața de 68,11 m2 cu nr. cadastral XXXXX, termenul de finisare, transmitere în posesie și folosință potrivit actului de primire-predare, fiind stabilit semestrul II al anului 2017.

A menționat că, în calitate de beneficiar a achitat pârâtei suma de 30 000 de euro pînă la semnarea contractului, 1 374 de euro în ziua semnării contractului, iar restul sumei în mărime de 2 000 de euro, urma a fi achitată pînă la data de 15 decembrie 2016, însă nu a achitat-o din frica de a rămâne fără bani. Din considerentul că termenul de finisare, de dare în posesie, folosință și exploatare a fost stabilit pînă în semestrul II al anului 2017, fapt prevăzut și de pct. 3 al contractului de investire în construcție, pârâtul a încălcat condițiile contractuale, fapt pentru care urmează să achite o penalitate. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 29 ianuarie 2018 a expediat în adresa pârâtei "Consam" S.A., cererea prealabilă prin care a solicitat achitarea benevolă a penalității, însă deși aceasta a recepționat-o la data de 01 februarie 2018, a rămas fără răspuns și executare.

Reclamanta Pescari Ludmila, în temeiul art. 629, 732, 1422 Cod civil, art. 4, 15, 16, 27 a Legii cu privire la protecția consumatorului nr.105 din 13 martie 2003, art. 4 al Legii nr. 256 din 09 decembrie 2011, a solicitat încasarea de la pârâtă a penalității în mărime de 335 268 de euro, a prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 50 000 de lei.

Ulterior, în ședința de judecată din data de 23 aprilie 2019, reprezentantul reclamantei avocatul Cotună Andrian, a mărit cuantumul pretenției cu privire la încasarea penalităților, solicitând încasarea acestora în mărime de 564 732 de euro, precum și încasarea cheltuielilor

În fața instanței a solicitat încasarea din contul pârâtului Culai Ion a sumei bănești în mărime de 22 500 euro cu titlu de îmbogățire fără justă cauză, compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08 mai 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Pescari Ludmila împotriva SA „Consam”, intervenienți accesorii Pescari Victor și Agenția pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței cu privire la apărarea drepturilor consumatorului și încasarea penalității a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Pescari Ludmila, prin intermediul avocatului Cotună Andrian și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 august 2020, Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, or, concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Totodată, în susținerea recursului s-a indicat că instanțele au permis soluționarea repetată a litigiului între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

A mai invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De altfel, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 iulie 2020.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 15 iulie 2020 (f.d. 235, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 20 august 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 septembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1438/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 10, Vol. II).

Prin referința depusă de Agenția pentru protecția consumatorilor și supravegherea pieței la 23 octombrie 2020 s-a solicitat respingerea recursului depus de Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

recunoaște recursul declarat de Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Pescari Ludmila, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, împotriva deciziei din 07 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat